

דרכיב ביה, או סוסיא או חمرا, או נפיל מכתלה ומגיה יתחלש וימות. דהא חובה דחמא בעולמי בקהל רדייף אפתרייה. ואילו ההוא גברא תב בתיבתא, נפיל באמצע יומוי מגו חילשא דביה, וימות.

ואילו פב ביומי עולמי, בדין משפח שרטוטין מצחיה, ג' רברבין וד' זעירין ותרין טרין מגו עיני דסקין לעילא. האיכא אורח ארעה יהא מרעיה ויפול מערסיה וימות. דהא לעלמין נפילה אית ביה לבסוף.

עינון צער דקיקין, דלא אתחזין גונין דילחון לפום שעתא. וכד מסתכלאן בהון איינון ירוקין ואופמן, האיכא שפונו סדין ואפין ארכין בחדידו. בדין משפח למצחיה ב' שרטוטין וחד זעירא ביןיהו האיכא באט פ' בלחודי ובאת ר' בשלמה. האיכא שעיריה מליה ולא שעיע. אצלח בעובי ידו, ובאוריתא אי אשטעל אוף הבי. זעירא איהו בשיפי וגם בשרא לית ביה גסות רוחא. מפלל בגו חוטמי, בגון דנוקבון דילחון דחיקין, ובגון כה נפיק רוחא בריחקו לשטר שמאלא. בירכא דיליה לעילא מארכובא, רשים חד דמאיריה חבורה דעבד ליה חד רביא בספין ביומי עולמי ואסתפנן ביה. מקנא הוא לאחתיה עד דבגוי נשא חיביכן מגיה, בעי לאתפקנא בגוכרין אתרין ולא אתקפנו וחיביכן ביה. האילא ישתחף בר נש בחריה דלא יצלה. חמדן איהו, אשטעל במה דלא אית ליה. חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולאו הבי. צבי לבנות ולא לבנים.

ואילו מתפלפן שרטוטין תרין זעירין ותרין רברבא למצחיה ואנפוי ספקין, צבי לבניין ולברטא חדא, או דילידת (בר) ואסתלקת מעולם. כד את חד אית ליה בתר אונינה ימיא, רושם דעתופחא. וחד שעירא דמליה בריש אונינה ואצבעא זעירא בידא שמאלא כפיר, בדין תחקים ותולדת בגין ובן, אי סיינין אלין יהון לה בין רגלה, יברע ויפול חד ברא בין איינון, דיהא מבעו דובי באורייתא. הוא מקריב ומפזר מבועין ונחלין דאורייתא יבשנין זעירין יתבניש מעולם. האילא מאינון אלף דמתפנסין מעולם מריש שטא ועד ריש שטא ביומיין קדרמן.

מדאתחרב מקדשא לא אשכח בר שתין חסר חד ואלין איינון דמסתלקין מעולם כד יתבי ריחא, עד לא מטה זמניהו. בגין כד קדשא בריך הוא עאל ואוליף אורייתא לאינון ינווקין דאסטלקו מעולם כד יתבו ריחא, איינון קדרמן באינון מלין מהאי עולם עד לא מטה זמניהו. וקידשא בריך הוא אמר ליה לההוא ממנה יופי"אל שםיה דקאים וקשריר קשرين דאורייתא. מאן הוא דין דאקדמים לי. הדא הוא דכתיב, (איוב מ"א) מי הקידמי ואשלם. ואשלם ודקאי. בדין גרא קדשא בריך הוא למטטרו"ן דאיהו קאים גו פרוכתא דפרסא ושתין אלף רבוא מاري דאולפנא דאורייתא שחגניה ואיהו מקשר קשرين למאריה. אמר ליה, מאן כי דאקדמים לי, מי הקידמי ואשלם. איהו רשים גו מתיבתא או לא. אמר ליה, מאריה דעלמא, לאו איהו במתיבתא דילוי, גו מתיבתא איהו. וכל איינון